

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou ve věci žalobce **I. V.**, zast. JUDr. Michalem Bortelem, advokátem se sídlem Jakbuská 121/1, 602 00 Brno, proti žalované **Policii České republiky**, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, Územní odbor vnější služby, dopravní inspektorát, se sídlem Renčova 38, 621 00 Brno, v řízení o žalobě o přezkoumání blokového řízení ze dne 7. 4. 2011,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci bude z účtu Krajského soudu v Brně vrácen k rukám jeho zástupce zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč ve lhůtě jednoho měsíce ode dne nabytí právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 4. 6. 2011, podanou dne 6. 6. 2011 u Krajského soudu v Brně, se žalobce domáhal přezkoumání zákonnosti blokového řízení ze dne 7. dubna 2011, č.j. AL/2009 4052220.

Svou žalobou žalobce brojil proti rozhodnutí žalované č.j. AL/2009 4052220 ze dne 7. 4. 2011, o pokutě v blokovém řízení. Žalobce namítal, že o napadeném rozhodnutí žalované se dozvěděl tak, že dne 26. 5. 2011 převzal „Oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvu k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění“, které vydal dne 12.4.2011 Městský úřad Šlapanice, odbor dopravy pod č.j. OD/15365-11/90-2011/GAV, přičemž se ve spisové dokumentaci registru seznámil s dokumentem „Oznámení o uložení blokové pokuty v blokovém řízení“, který vydala žalovaná dne 7. 4. 2011 pod č.j. KRPB-45248/PŘ-2011-060206. Tuto pokutu ve výši 2.500,- Kč žalobce dostal za spáchání přestupku dle ust. § 22 odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), kterého se měl dopustit tím, že dne 7. dubna 2011 přibližně v čase 7:30 hod. řídil osobní motorové vozidlo FORD S-MAX WA6, SPZ a měřícím zařízením mu byla naměřena rychlost 104 km/h v úseku, kde je stanovena nejvyšší dovolená rychlost 80 km/h a porušil tak povinnost zakotvenou v ust. § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

Žalobce namítal, že s uložením blokové pokuty nesouhlasil a chtěl věc projednat ve správním řízení. Podle žalobce rozhodnutí žalované nesplňuje zákonné náležitosti ustanovení § 84 a násl. přestupkového zákona, neboť přestupek nebyl spolehlivě zjištěn, žalobce se k přestupku nedoznal a rozhodnutí žalované ani nepodepsal ani nepřevzal, rozhodnutí žalované tak postrádá zákonné náležitosti rozhodnutí správního orgánu v blokovém řízení. Žalobce proto navrhl, aby soud zrušil rozhodnutí o výše uvedené blokové pokutě a v této věci bylo vedeno řízení před správním orgánem.

K výzvě soudu se žalovaná vyjádřila k žalobě podáním ze dne 12. 9. 2011, ve kterém sdělila, že nesouhlasí s tvrzením žalobce, že se o rozhodnutí v blokovém řízení ze dne 7. 4. 2011 série AL/2009, č. L 4052220 dozvěděl až dne 26. 5. 2011 na základě Oznámení o dosažení 12ti bodů v bodovém hodnocení a výzvy k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění, neboť žalobci byl řádně vyplněný pokutový blok na pokutu na místě nezaplacenou před jeho podpisem předložen k seznámení, žalobce s přestupkem a uloženou pokutou souhlasil a pokutový blok podepsal. Ze spisového materiálu pak vyplývá, že při řešení přestupku v blokovém řízení byly splněny všechny obligatorní podmínky k aplikaci ust. § 84 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., v platném znění, přestupek byl tedy spolehlivě zjištěn, k vyřešení přestupku nepostačovala domluva a se zaviněním přestupku a s uloženou pokutou přestupce na místě projednávání souhlasil, což stvrdil svým vlastnoručním podpisem. Žalobci byl rovněž předán díl B předmětného pokutového bloku a poštovní poukázka typu A s poučením o lhůtě a způsobu zaplacení pokuty.

Soud má za prokázané z přiložené ověřené kopie dílu A pokutového bloku č. L 4052220, série AL/2009, že žalobce souhlasil se spácháním přestupku, kdy dne 7. 4. 2011 v 7:30 hod v ul. Ostravská, Brno, překročil nejvyšší povolenou rychlost jízdy v obci. Žalobci byl vystaven blok na pokutu na místě nezaplacenou č. L 4052220, série AL/2009, převzetí tohoto bloku žalobce stvrdil vlastnoručním podpisem.

Dle ust. § 84 odst. 1 zákona o přestupcích lze přestupek projednat uložením pokuty v blokovém řízení, jestliže je spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu (§ 13 odst. 2) zaplatit. Proti uložení pokuty v blokovém řízení se nelze odvolat. (§ 84 odst. 2 zákona o přestupcích).

Krajský soud v Brně zde cituje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2004 (č.j. 6 As 49/2003-46, in: č. 505/2005 Sb. NSS, www.nssoud.cz), podle něhož „pokud soudní řád správní označuje za nepřípustnou žalobu proti správnímu rozhodnutí, vůči němuž žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky [§ 68 písm. a) s. ř. s.], tím spíše (a *minori ad maius*) musí být nepřípustná žaloba proti rozhodnutí (zde: rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení podle § 84 a násl. zákona ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích), které bylo vydáno v důsledku souhlasu účastníka řízení, a tedy jeho vědomého rozhodnutí, že přestupek nebude projednáván v řízení, jehož předmětem by bylo skutkové i právní posouzení jeho jednání.“ Na jiném místě tohoto rozsudku je uvedeno, že „jednou z podmínek přípustnosti vydání rozhodnutí v blokovém řízení je podle § 84 odst. 1 zákona o přestupcích skutečnost, že osoba, která se měla přestupku dopustit, je ochotna pokutu zaplatit. Další podmínkou podávanou z téhož ustanovení, jež musí být kumulativně s první podmínkou splněna pak je, že přestupek je spolehlivě zjištěn. V případě, že by ten, kdo se měl dle názoru správního orgánu přestupku dopustit, nepovažoval přestupek za spolehlivě zjištěný, případně

by z jiného důvodu nebyl ochoten pokutu zaplatit, bylo by třeba otázky skutkové a právní týkající se spáchání správním orgánem tvrzeného přestupku, posuzovat a bylo by tak potřeba provádět ve věci dokazování. To by probíhalo v „běžném“ správním řízení. Zahájení takového správního řízení o přestupku je tedy fakticky v dispozici té osoby, jež se měla přestupku dopustit, byť je zahajováno správním orgánem, neboť právě této osobě je dáno na výběr, zda využije svého práva na to, aby spáchání přestupku bylo správním orgánem prokazováno a aby bylo řádně prováděno skutkové i právní hodnocení jejího jednání. Faktická dispozice osoby obviněné z přestupku je tu tedy dána tím, že osoba, jež se měla přestupku dopustit, buď považuje přestupek za spolehlivě zjištěný, nehodlá o něm vést takové řízení, v němž by byly posuzovány jak otázky skutkové, tak otázky právní, a souhlasí se sankcí, jež je jí v blokovém řízení ukládána, nebo přestupek nemá za prokázaný a nesouhlasí tedy se zaplacením pokuty, přičemž využívá svého práva, jež jí nelze odepřít, na zahájení správního řízení o přestupku. ... Vychází-li tedy Nejvyšší správní soud z toho, že smyslem přezkumu správních rozhodnutí ve správním soudnictví je poskytnutí soudní ochrany tam, kde osoby, jež tvrdí, že byly na svých právech dotčeny, se svých práv nedomohly před správním orgánem, ač se o to pokusily, pak za situace, kdy sama stěžovatelka ani nepožadovala, aby s ní bylo vedeno řízení o přestupku, jež by bylo správním řízením v prvním stupni, proti němuž by byly přípustné opravné prostředky, a stěžovatelka tak mohla ve skutečnosti využít ještě dvou instancí v samostatném správním řízení, nemůže se nyní soudní ochrany oprávněně dožadovat.“

Citovaný právní názor je přitom odrazem setrvalé judikatury Nejvyššího správního soudu v Brně v této právní otázce. Podobně a konsekventně bylo např. v jiné věci judikováno (rozsudek ze dne 6. 2. 2008, č.j. 3 As 58/2007-117, in: www.nssoud.cz), že pokud „byl přestupek projednán v blokovém řízení podle § 84 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, je obnova řízení podle § 62 odst. 1 písm. a) správního řádu z roku 1967 z povahy věci vyloučena, neboť podmínkou sine qua non tohoto řízení je souhlas obviněného se zjištěním přestupku a uložením sankce.“

Učiněný výklad je podle názoru zdejšího soudu konformní s principy, které jsou obsaženy v judikatuře Evropského soudu pro lidská práva ve vztahu k čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (vyhlášena pod č. 209/1992 Sb.), která je ve smyslu čl. 10 Ústavy součástí právního řádu. Citovaný článek představuje záruku, že jakékoli trestní obvinění bude spravedlivé, veřejné a v přiměřené lhůtě projednáno nezávislým a nestranným soudem, zřízeným zákonem. Judikatura Evropského soudu již vyložila, že trestním obviněním je nutno chápat i obvinění z přestupku (například případ Lauko proti Slovensku 1998, a další). Soud v této souvislosti považuje za nutné zdůraznit, že žalobce měl možnost přímé a rychlé ochrany práv zaručených citovaným článkem Úmluvy, pokud by vyjádřil svůj nesouhlas s uložením pokuty v blokovém řízení, a tedy bylo-li by zahájeno klasické řízení o přestupku. Žalobce měl ve svých rukou použitelné opravné prostředky, které umožňovaly vyřešit nedostatky, jež vytýkal v žalobě blokovému řízení.

Dle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. soud odmítne usnesením návrh, jestliže je návrh podle tohoto zákona nepřipustný.

Dle ust. § 68 písm. a) s.ř.s. je žaloba nepřipustná tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže

rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného.

Žalobce v této věci nevyčerpal procesní prostředky k ochraně svých práv. Není rozhodné, zda se ztotožnil s názorem, že se dopustil přestupku či nikoliv, ale pouze to, jakým způsobem tento svůj případný nesouhlas projevil navenek. Z hlediska zákonné úpravy je jedinou relevantní možností docílit standardního správního řízení odmítnutí uloženou blokovou pokutu zaplatit, což se v daném případě nestalo.

Je totiž třeba mít na zřeteli, že smysl blokového řízení spočívá v tom, že jde o řízení rychlé, efektivní a nastolující okamžitou právní jistotu. Proto se v zásadě nepořizuje dokumentace, protokoly a další podklady, které by byly v běžném správním řízení nezbytné pro vydání rozhodnutí. Přezkum blokového řízení by ve svých důsledcích vedl k tomu, že rozhodnutí by bylo shledáno nepřezkoumatelným, neboť neexistuje v písemné podobě a není odůvodněno.

Ze všech výše uvedených důvodů dospěl Krajský soud v Brně k závěru, že žaloba je z důvodu ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. ve spojení s ust. § 68 písm. a) s. ř. s. nepřípustná.

O náhradě nákladů řízení před Krajským soudem v Brně rozhodl v souladu s ust. § 60 odst. 3 s.ř.s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Dále soud rozhodl o vrácení soudního poplatku ve výši 2.000,- Kč zaplaceného za podání žaloby ve smyslu ust. § 10 odst. 3, poslední věty zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná

nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 16. února 2012

JUDr. Eva Lukotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová